

MICHELE THOMA

Az igazi

*A gyerekek
rád mosolyognak
eleven komolyságuk
kineveti
halálos komolyságodat*

Ne felejts

*Hamarosan újra
hó virágzik
harang virágzik
gyöngy virágzik*

*hamarosan újra
golya hírlík*

Blues

*Jöhetne már a tavasz,
de mégse jön.
Az ágyam üres éjszaka,
és a házam sötét.
És a bébim
a bébim
máshol lovagol
szederhajával
nedves szájával
pompás
cirógató farkincájával.
De a hajam nő tovább,
És vele nővök én is,
szemem pedig
kék
lyukakat
fúr az égbe.*

[Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Vidéki patika

*Itt mindenkinek baja van
panasza van*

*csöpög az orruk
a szívük kalapál
van tumoruk
és nincs humoruk*

*a szívük kő
fejükben méz
lábukban vizenyő*

*kezükben jelekkel teli
cédula*

*micsoda vihar törne ki
ha mind felsóhajtana.*

Viaszbábud

*Hajat hagytam hátra
a fésűben neked
az ágyban foltokat
cigarettdám reggeli hamuját*

*seregnyi
simogatást
gyermemeteg
gyalogságot
erotikus angyalaim
rohamcsapatát*

*leköpdöstelek
és lelket öntöttem
beléd
Vigyázz!*

MICHELE THOMA (1951, Luxemburg) költő, prózaíró. Bécsben él és németül ír. Több kötete jelent meg Luxemburgban, luxemburgi és osztrák lapok rendszeres munkatársa. Ő írta a szövegét a luxemburgi Viandenben 1998-ban bemutatott *Icarus, Lustige Witwe* (Ikáros, Víg özvegy)

című multimédia-produkciónak. Kevés kötete jelent meg, köztük a *Das Blaue vom Himmel* (A csillagot az égből, 1987) és az *Ernst des Lebens* (A lét komorabbik oldala, 1989).